

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHĂ FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
ca să nu rătați!”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943

Organ al Asociațiunii „Astra,”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șa gura 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Popor de muncitori

În întreaga scurgere a veacurilor, dela plămădirea noastră ca neam și până azi, noi Românii am fost un popor de muncitori, de păstori. Nu este petec de pământ cultivat pe tot cuprinsul țării pe care să nu-l fi desțelenit sau despădurit strămoșii noștri; nu este plaiu sau pășune de munte pe unde să nu fi umblat oile noastre; nu este pom roditor pe care să nu-l fi sădit bătrânii noștri.

Neam cultivator al pământului au fost și înaintașii noștri pe locurile acestea. Dacii, neam de agricultori au fost și nu mai puțin Romanii.

Veteranii legiunilor romane, — adică soldații mai bătrâni, de unde ne-a rămas în limbă cuvântul bătrân — au fost împroprietăriși pe pământul Daciei Fericite, continuând agricultura și păstoritul, ocupându-se în lucrarea pământului cu băștinașii. Chiar și în timpul năvălirilor barbare cei care lucrau pământul au fost tot Românii.

Neamul nostru a roit în toate regiunile țării din vatra Transilvaniei, cucerind pământul „dela munte până la Mare și la Dunărea albastră”, cum zice poetul întâi cu plugul și cu sapa, și numai apoi cu spada.

N'am fost un popor de cuceritori cari să fi răpit țara altora, năvălind din toate părțile lumii, robind și făcându-ne stăpâni pe o populație străină. Noi Românii aici ne-am născut, aici am muncit, aici ne-am îngropat de aproape două

Noua organizare a Jugoslaviei

Regența alcătuită în Jugoslavia a întărit noul guvern de sub președinția mareșalului Tito. Sunt aproape treizeci de miniștri în noul guvern. Sârbia, Croația, Slovenia, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru și Macedonia își au miniștrii lor în acest numeros guvern.

Jugoslavia, în viitor, nu va mai fi un stat unitar centralist ci o federație de state autonome. Cel puțin așa se plănuiește acum de noul guvern și în special de mareșalul Tito.

Se cunosc luptele politice necurmate date pe deoparte de Sârbi pe de altă parte de Croați și Slovaci purtate în tot răstimpul dela 1919 — 1940.

Prin noua formă federativă se speră să se ajungă la o bună convingere a tuturor neamurilor slave din fosta Jugoslavia. Cu deosebire autonomia Macedoniei — veșnic măr de

mii de ani, și alte neamuri au fost acelea care au năvălit peste noi, ne-au luat moșiile, ne-au pus în robie și iobăgie, s'au făcut stăpâni sau boeri peste noi, punându-ne la jug în diferite ținuturi ale pământului românesc.

Noi Românii n'am mâncat niciodată o pâine nemuncită, n'am fost un neam de imbuibați ci un neam de oameni muncitori și săraci, deși noi am lucrat mereu tot pământul țărilor românești. Sirăni și înstrăinați de neam, amestecați cu streinii, aceia care au exploatat munca românească, și s'au îngrășat din sudoarea noastră.

De jos, din sat, se vedeau în zarea focului, furnicând, ca niște duhuri ale nopții, tinerii ca erau în deal. Ne-am așezat, eu și preotul satului pe două scaune, în dosul casei din grădină, ca să auzim mai bine strigătul celor din deal. Eu nu cunoșteam obiceiul acesta, al strigării peste sat și mi se părea acum bine că am ocaziunea să-l cunosc. Era Miercuri seara, spre Joia-Mare, în săptămâna patimilor. Timpul era cald și frumos. E o judecată aspră strigarea peste sat, imi zise preotul. Dar ajută! Nu-i în stare nicio lege, nicio frică de pedeapsă, nicio autoritate, să moralizeze așa de mult satul, ca strigarea aceasta.

De-acolo din deal strigă unul — om priceput la asta — numele unui flăcău, al unei fete, al unei neveste și apoi începe să înșire păcatele celui numit.

ceartă între Sârbi, Bulgari și Greci — pare potrivită pentru a aduce liniștea în acest ținut bântuit de războaie lăuntrice.

În Macedonia trăesc și muți aromâni, vor avea și ei în sfârșit drepturi naționale ca și grecii, sârbii și bulgarii din această provincie? Comunicatele oficiale nu vorbesc nimic despre ei, ca și despre frații din valea Timocului. Dealtfel nici populația turcească, în mare număr în Bosnia și Herțegovina, n'are niciun reprezentant în noul guvern jugoslav.

În afară de forma federativă a Jugoslaviei se făurește și o confederație între aceasta și Bulgaria, așa că toți slavii de sud să formeze o singură unitate politică.

Se va vedea ce va reuși până la urmă din aceste planuri. Bine ar fi să se stingă focarul luptelor din Balcani.

N'am fost niciodată un popor de „domni” de boeri, de mari industriași, cari să putem impila pe alții. Aceștia au fost în cea mai mare parte străini.

Deci pe noi nu ne poate speria „Domnia poporului”, o stăpânire românească a „poporului prin popor”. Masele noastre mari toate sunt sărace, toți dorim un trai mai bun, mai omenesc, o mai bună împărțire a dreptății. Numai cât ea să se facă în duh românesc, prin legi românești aduse în deplină libertate de însăși poporul român.

Mai mare rușine!
Și ce păcate, anume, i-le înșiră?
Și de unde le știe el pe toate așa cu deamănuntul?

— Ce lucru mare să cunoști cu de-amănuntul toate bunătățile și toate relele din sat! Suntem o mână de oameni și ne cunoaștem unul pe altul. Ion cel ce strigă nu e lăsat numai cu propriile-i cunoștințe. Vin oamenii și-i dau informațiuni despre lucruri pe care el n'are de unde să le știe. Vin înșiși părinții, și-l informează despre obiceiurile rele ale fiilor lor cari n'asultă de dojana părintească. Strigarea peste sat este o binefacere pentru părinți. O sută de bătăi să dea un tată copilului său, și de-o sută de ori să sară mama în pletele fetei, nu fac atâta cât o... „strigare peste sat”.

Grija de sănătate

Războaiele seceră multe vieți omenesti, nu numai pe câmpurile de luptă, ci și acasă. Nu se prăpădesc oamenii numai de gloanțe și de schije, ci și de boli molipsitoare, cari niciodată nu se răspândesc așa de tare ca în vreme de războiu.

În vreme de războiu organismul trupului nostru e pus la mari opințiri, adeseori la sforțări cari întrec puterile omului, și în chipul acesta trupul nostru se sleiește de puteri și nu mai poate combate bolile ca în vremea cât a fost tare. Spitalele, în vreme de războiu, nu sunt pline numai de răniți ci și de soldați bolnavi. Ploaia și gerul în care trebuie să rămână cu zilele și săptămânile și adeseori cu lunile și anii, adeseori neputința de a le aduce hrana la timp, fac ca ei să se îmbolnăvească mai ușor decât acasă, în vremuri de pace.

Dar și populația de-acasă, mai ales în vreme de războaie lungi, scade în puterile trupului, fie că muncește mai mult țără odihna de lipsă, fie că se hrănește mai rău, și așa și cei dela vetre se îmbolnăvesc mai ușor ca în timp de pace.

Se mai adaugă apoi împrejurarea că în vreme de războiu e mare mișcare în toate țările, trenurile sunt neîncăpătoare ca și alte mijloace de transport. În felul acesta, mai ales, bolile molipsitoare se propagă foarte ușor și foarte repede, dela om la om.

Organismele slăbite sunt ușor supuse tuturor bolilor și după ce se termină războaiele. Să ne aducem

(Continuare în pag. 3-a)

FOIȘOARĂ

Tribunalul satului

— Din datinile noastre —

Pe dealul care mărginește satul despre Răsărit începu să ardă focul mare, tot mai mare. Se părea prin întunecul nopții, că este un stog de fân ce arde.

De cu ziuă veniseră flăcării în deal, urmași de o droaie de copii, fiecare ducând câte-o despicătură două de lemn de fag. De prin păduri și-au adunat un morman de uscături și de funze, din care acum tot luau cu brațele și hrăneau neconținut focul, de pe culmea dealului.

Fata care a rămas nestrigată se mândrește anul întreg și e privită ca fruntea fetelor. Vai de rușinea însă a aceleia, care a fost strigată de două ori într'același an.

— Toate bune, am zis eu, dar eu am o bănuială, care-ți răstoarnă toată lauda ce-o aduci acestor strigări.

— Ce bănuială?

— Că se face nedreptate și abuz.

Informațiile pot să fie neadevărate, pot să fie dela oameni pismătoreți, dela dușmani. Ce te faci atunci? Năpăstuiesti oamenii nevinovați, faci de răsul satului pe tinerii cari nu merită batjocură. Și apoi la urmă, însuși omul cel însărcinat cu strigarea poate să fie dușmănos cuiva. Dar presupunând că e de absolută bună credință, nu poate fi tras pe sfoară, de cei rău-

(Continuare în pag. 2-a)

DUMINECA IN SAT LA NOI

Poarta cea strâmtă

„Intrați pe poarta cea strâmtă, căci largă e poarta și lată este calea care duce la perire, și mulți sunt cari intră printr'ansa! Că strâmtă este poarta și îngustă calea care duce la viață, și puțini sunt cari o afla pe dânsa”.

Mântuitorul s'a folosit mereu de asemănări, în învățăturile ce ne-a dat, pentru a fi mai ușor înțeles, de toată lumea, și pentru ca adevărurile vestite de El să se întipărească puternic în mintea și inima noastră.

Asemănarea de mai sus n'a tălcuit-o, dar cine n'o înțelege? Cine nu înțelege că aici e vorba de poarta strâmtă ce duce în cer, și poarta largă care duce la iad? Calea cea lată pe care merg mulți duce la condamnarea veșnică, iar calea îngustă la fericirea cerească.

Și ce este poarta sau calea? Drumul omului în viață, calea ascultării de poruncile lui Dumnezeu, calea ținerii legii morale, sau calea largă a păcatului, a călcării poruncilor dumnezeiești.

Adevărul este într'adevăr acesta: Cei mai mulți oameni năvălesc în viață pe calea largă a răului, neîngrădită de legi și porunci, și la capătul ei intră pe poarta largă a iadului, căci nimic nu-i împiedecă, și porțile iadului sunt mereu și veșnic larg deschise. Și nu mai puțini sunt aceia cari aleg calea strâmtă, îngărdită de legi și de porunci a binelui, și ajung cu multă luptă și suferință la porțile raiului cari sunt mereu încuiate și nu se deschid decât puțin și numai pentru cei ce s'au dovedit în viață vrednici următori ai lui Hristos și ai sfinților.

Mulțimea mare a oamenilor rup de

Colțul meseriașilor

Teslarul...

Lumina prevestitoare de primăvară a lunii Martie, străbate trecutul în fiecare an și face să strălucească din nou figura grăitoare de modestie a teslarului din Nazaret, care a fost tatăl crescător al Fiului lui Dumnezeu. Această lumină materială trebuie să fie însoțită de o nesfârșită dragoste pentru acel care pe cât de umil, pe atât de înălțat a fost de Domnul, Iosif — logodnicul Mariei.

Este de lipsă să ridicăm deasupra frământărilor prezente neconterit figurile mari ale Sf. Biserici, ele fiind călăuzitoare în viața popoarelor creștine. Și apoi afară de interesul strict personal al oamenilor, fie el chiar și sufletesc, avem datorită a preamării, a slăvi, pe Dumnezeu „din toată inima, din tot sufletul și cu tot cugetul nostru”, în cazul de față prin Sfinții Săi.

A venit chiar timpul când este nevoie de cântarea tuturor puțințelor pentru a primeni sufletul societății, pentru a-l salva. Căci „săcurea” promisă de Mântuitorul stă gata să taie „arboarele uscat” de credință și rătăcire.

Precum Dumnezeu n'a așezat pe unicul Său Fi în palate pline de mărire pământească și nici în brațele

pe ei, din inima lor chiar, orice legături ale legii morale și le place să sburde în viață, să alerge pe toate cărările, să nu-i împiedece nimic dela dorințele rele și păcătoase. Ei nu se întreabă ce-i bine și ce este rău, ce-i păcat și ce-i virtute, ci aleargă, lacomi, după tot ce le face plăcere, după tot ce le satură fie stomacul, fie plăcerile trupului, fie mânia, mândria sau vanitatea.

Câți nu spun: O viață am de trăit, lăsați-mă s'o trăiesc cum îmi place, și nu-mi mai bateți capul cu poruncile, cu păcatele! Cine s'ar mai putea bucura de viață dacă la fiecare pas s'ar gândi că poate face un păcat? Lăsați-mă să-mi aleg calea cea largă!

Cine-i poate opri, după ce omul e liber să facă ce voiește? Dar cine-și alege calea cea lată trebuie să știe că

vreunui principe sau chiar împărat pământean, ci sub paza unui tâmplar sărac, tot așa nu a făcut, nu face și nu va face nicicând deosebire între cei cari doresc să-l primească în sufletul lor. Tocmai de aceea menirea noastră a creștinilor este neconterit aceea de a face ca El să domnească în sufletele tuturor spre a fi iubit după vrednicie.

Domnul nostru Isus Hristos alegând pentru viața sa de pe pământ mediul cel mai sărac a redus complet deosebirea dintre oameni. El le-a dăruit pe lângă oricare titlu pe cel comun tuturor de creștin — fiu al lui Dumnezeu.

În același timp cu instaurarea noii lumi creștine se detronează „cei mândri” și se înalță „cei umiliți”. Alegerea Sfântului Iosif este cea mai frumoasă dovadă. Se devalorizează titlurile lumii acesteia deținute numai de unii proprietari ai rangurilor sociale și se acordă alte titluri, create de virtuți „oricui”, indiferent de neam și de obârșie, indiferent de clasă socială. Aceste titluri pe cari le văd numai cei ce le cunosc valoarea lor, la a căror armonios sunet se deschid numai urechile celor ce vor „să audă”, trebuie căutate și pot să fie ajunse de toți.

Cu tot rangul împărătesc, depe urma funcțiunii sale de tată crescă-

ea duce și la poarta cea largă, prin care se imbulzește lumea la iad.

Da, e adevărat! Calea dreptului, a bunului, creștin, e strâmtă, ea este țărmurită de legile lui Dumnezeu, din cari el nu poate ieși. El trebuie să fie mereu cu băgare de seamă cu grije mare, să nu păcătuiască. Puțini sunt oamenii cari se mântuesc, fiindcă puținora le place să meargă până trăiesc pe calea cea strâmtă. Dar cei buni merg, oricât ar fi de grea, pentru că știu că la capătul ei e viața și fericirea veșnică.

Dar pășaniiile vieții ne arată că chiar în lumea aceasta, la bine și la fericire, ajunge numai cel ce umblă pe calea cea strâmtă a binelui, iar cei ce aleargă pe calea largă a păcatului îi pasc toate nenorocirile chiar aici pe pământ.

Părintele Ion

tor al lui Isus, și în virtute desăvârșitului său caracter. Sfântul Iosif s'a alipit de munca sa umilă parcă voinde să demonstreze ce focar de virtuți poate fi în viața foarte modestă și umilă.

Averea este fericirea pentru care se macină între ele diferitele clase sociale. Această fericire pentru care se macină între ele diferitele clase sociale. Această fericire o înșelăciune a diavolului nu este nicicând satisfăcătoare pentru om. Este un ideal josnic care trebuie înlocuit cel al vieții creștine.

În această minunată împărăție de frumuseți supranaturale pe care a creat-o revoluția creștină, Sfântul Iosif este, după Prea Curata Fecioara Maria, modelul cel mai desăvârșit. Deaceia a și fost numit patronul Bisericii creștine și în mod deosebit patronul muncitorimei creștine.

Să mergem, deci, călăuziți de lumina neînșelătoare a Sf. Biserici la Sf. Iosif, ca să-i cerem ajutorul de care avem nevoie întotdeauna, dar acum, în sbuciumata răscruce de sfârșit de războiu, și mai mult!

Să nu disprețuim, cu nepăsarea noastră dureroasă, pe acest mare și minunat Sfânt, ci să ne apropiem cu încredere de el. Apoi să-l privim spre a-l cunoaște mai deaproape și a-l iubi mai mult: să ne năzuim cu toții, indiferent de starea noastră socială, să-l urmăm întru toate, ca să fim vrednici de el și folositori neamului nostru românesc.

Ileana Dr. Cimoca n. Boilă

Alți deslegători

La cel de al doilea concurs al nostru am mai primit, în termen o mulțime de răspunsuri, multe potrivite și bine deslegate, pe care le-am răsplătit după cum urmează:

PREMIUL I

1. Elevii claselor VI și VII dela școala primară de Stat Băgiu-Alba;
2. Filip St. Marcu, inv. Lăsău — Hunedoara.

PREMIUL II

1. Jitianu Sica, Săliște — Sibiu;
2. Maria Lăzăroaie, Avrig — Sibiu;
3. Câmpianu Petru, Dalboșeț — Caraș;
4. Senchea Aurel, Zărnești — Brașov;
5. Cornelia Daș, elevă, Petrilova — Caraș;
6. Toma Cornel, comuna Fârdea.

— Ce-i Maure, ce te-a prins?

Așa răspunseră alte glasuri, între-bând. Atunci „maurele” singur — maurele preot al acestei datine — a strigat cu un glas puternic, răsunător, și foarte limpede:

— Mă doare capul.

— Și de ce te doare mă?

— De cojocelul lui Ion al Tudorei că l-a pierdut în târg și l-a găsit Avrum de lângă pod. Cine nu-l crede tot ca el să pată.

Preotul a răs cu atâta poftă încât am început și eu să râd, ca mirele surd. Și nu știu, era adevăr, ori părere, de prin grădinile de primprejur, s'a ridicat un hohot de răs, un hohot mare nețărmurit; poate că într'acel moment râdea satul întreg, de pe garduri, de pe case, de prin pomi,

tăcioși și de cei șugubețe?

— S'a întâmplat și se mai întâmplă să strige lucruri neadevărate. Dar cel ce strigă e fruntaș al satului, om nebănuț de nimeni, și face slujba aceasta de vre-o zece ani, că e bun de gură și ține bine aminte. Când fără vrere, face vreo nedreptate, a doua zi ori de altă dată caută pe cel nepăstuit și se împacă cu el.

De e flăcău, îl ia cu buna și-l cins-tește cu ceva vin. Dacă e fată ori nevastă, își retrage spusele, în fața bisericii, înaintea tuturor sătenilor. Asta, însă se întâmplă poate la trei ani odată. Și nu poate nedreptăți și abuza, de-o parte că nu vrea, de alta că nu-l lasă satul. E sub control. Ne adunăm la primărie, noi vr'o douăzeci de bătrâni ai satului și mă duc și eu acolo și hotărîm ce are să se

strige peste sat. Cel ce strigă ne spune pe rând ce știe și ce informațiuni are despre cutare fată, cutare nevastă, cutare flăcău. Noi ascultăm, hotărîm și judecăm ce are să se strige, asta da și asta nu, asta e prea aspră, asta e prea „secretă” și așa mai departe. Numai ce iese din sfatul nostru e bun a fi strigat.

Sau întâmplat cazuri, dar mai demult, că o fată s'a aruncat în fântână în urma celor ce i s'au strigat peste sat, iar o nevastă s'a otrăvit pentru o nedreptățe și mare vină ce i s'a strigat bărbatului ei. Dar astea au fost demult.

În vremea aceasta au început să cânte cu buciumele în deal...

— Acum încep, zise preotul. Toți

ascultă. Copiii prin pomi, băbații și nevestele pe garduri, moșnegii pe pri-spe, fetele tupilate prin funduri de grădină. Nu e nimeni prin case, până și ovreii cu ai lui iese din cârciumă și ascultă.

Aure, maure, ho, ho!

Acesta fu strigătul care ieșit din vr'o câteva zeci de guri, străbătu pe deasupra satului, de sus din deal și trecu puternic umplând de fiori tă-cerea nopții și sufletele atâtor oameni din sat. Și, deodată cu strigătul acesta, începu un joc de lumini și vâpăi pe deal: unii aruncau cocoloașe de paie aprinse, alții purtau prăjini învelite cu paie ce ardeau vâlvăind, alții lăsau s'alerge pe râpi roși de car pe care legaseră cârpe și frunze uscate și paie și apoi le deteră foc?

SUB STEAGUL „ASTREI”

III

După chipul în care am făcut noi așa zisa „recutare” sau alegere a fiilor satelor noastre spre a îmbrățișa meșteșugul, nu ne-ar putea prinde mirarea că până acum nu ne putem rezuma pe o clasă de mijloc puternică, capitalisă sau aranjată în așa fel ca să nu mai poji simți trebuința trudei în viață...

Dacă avem totuși, câteva cazuri de meseriași ceva mai binișor înstăriți, aceasta este a se atribui, în cea mai mare măsură, râvnii de muncă pe care au depus-o, în cursul unei vieți de om, dacă nu în cursul a două generații. Mulți dintre meseriașii noștri — după cum ne-au mărturisit chiar ei — au făcut din noaptea zi, numai și numai, ca să poată încopcia și ei ceva la întemeierea unei mai bune pășiri spre branșa în care s'a pregătit. Dar de aici, până a-i putea numi pe meșteșurarii noștri „bogătași”, mai este o leacă de drum.

Căci viața omului, petrecută zi cu zi în lucrătoare, e prea scurtă ca să poată ajunge cineva, din nimic, la un capital de milioane, capital care, pus într'o întreprindere industrială românească, să poată da lucru și hrană la zeci și sute de muncitori.

O piedică principală?

Va trebui să recunoaștem că s'au recrutat pentru îmbrățișarea meșteșugului o seamă de copii, despre care dascălul sau altcineva care era consultat spunea de cele mai multe ori că nu ar fi bun de altceva, că pe altă cale nu ar putea ajunge să-și înciocoleze un rost în viață, decât pe calea...meșteșugului. Se mai cobea că dacă acest soi de copii neajutorăți, dacă nu vor ajunge slugă apoi în orice caz vor rămâne niște agricultori slabi, neajutorăți ș. a.

Am plivit, cu alte cuvinte, din familia săteanului nostru, nu elementele cele mai bune, pentru a le îndrepta spre meșteșug și spre a rândui celor rămași acasă puțința de a lucra o mai cuprinzătoare fâșie de pământ. Dimpotrivă! Am ridicat tot ceea ce a fost mai lipsit de daruri și de vigoare, pentru a întemeia cu ei așa zisa clasă de mijloc și tocmai într'o vreme când se duceau cele mai serioase lupte cu conaționalii

Astra și meșteșugarii români

— Cum să alegem ucenicii —

noștri — aceștia din urmă lucrând la adăpostul atâtor privilegii și cu ajutorul unor elemente cu mult mai bine pregătite decât ale noastre.

Și astfel, în loc să ne putem crea o clasă de mijloc puternică, a fost o vreme în care în loc să facem meșteșugarii am făcut șomeri și vagabonzi, ce amenințau cu dărîmarea clădirii celei sănătoase, căci nemulțumirea este, de cele mai multe ori, soră cu desnădejdea și desnădejdea duce apoi la pierzare.

Iată de ce credem noi că la alegerea elementelor ce vor avea să îmbrățișeze meșteșugul, va trebui să ținem seamă și de alte norme decât de cele de cari ne-am folosit până aci.

Oamenii noștri cu stare, cărturarii noștri, ar trebui să se lase de obiceiul de a-și face copilul numai și numai domn: doctor, avocat, preot sau învățător. Tot așa de bine ar putea să trăiască ba poate mai mulțumit un bun meșteșugar recrutat din rândurile familiilor noastre bine înstărite, din rândurile familiilor de cărturari, cărora le dă mâna să ajute, pe cel ce și-a deschis atelierul, cu

capitalul trebuincios și cu toată ocrotirea, până ce va putea pași pe picioarele proprii și nemi temându-se de nicio concurență.

Și dacă, până aci ne-am mândrit cu tagma noastră de cărturari ieșit din sânul poporului, tot așa ne vom putea mândri, în viitor, cu o tagmă de meseriași, ridicați din popor și din familiile de cărturari, cu o condiție: pentru noua tagmă să recrutăm elementele cele mai bune, pentru că numai în felul acesta vor avea sorți de izbândă în branșa meșteșugului îmbrățișat și numai în felul acesta se va putea face apoi mult așteptata înfrățire între pătura cărturărească și cea meșteșugărească,

Să nu alergăm după exemple, peste fruntariile țării, ci să le luăm dela noi, de-acasă.

Să cercetăm cum au procedat în această problemă conaționalii — Sașii, bunăoară...

Cunoaștem numeroase cazuri când micii meseriași Sași de-acum un veac în urmă au pregătit urmașilor lor sorții de a putea ajunge azi, tot prin meșteșug, la situații înfloritoare: patroni

de mari ateliere, de fabrici, de magazine ș. a.

Cu cât ar fi fost mai norocoși aceștia dacă ar fi îmbrățișat cariera de funcționar, sau de alte îndeletniciri: medici, avocați sau mai știm noi ce.

Iată, dar, că nu mai poate sta azi în picioare credința că numai cei cu diplomă pot fi socotiți „domni”. Noi găsim că un meseriaș cu rânduie bună, este mai domn ca oricare altul care ar purta un condei după ureche, dar cu gândul mereu la ce va mânca mâine.

Războiul de azi care va lua sfârșit nu peste multă vreme, va deschide noi sorți de izbândă pentru viitorii meseriași de tot soiul. Pacea viitoare va imbia nespuse felurite puțințe spre a ajunge la o bună stare, toți aceia cari vor îmbrățișa un meșteșug după judecata sănătoasă pe care am recomandat-o mai sus: să alegem elemente potrivite, pentru vremurile schimbate.

Să ne scoatem din cap anumite prejudecăți, pentru a nu ne trezi și la sfârșitul acestui veac, tot acolo unde ne aflăm azi sau poate și mai prost.

Cărturarii satelor, țărani bine înstăriți, să ia aminte.

Nicolae Obeadă

Asociațiunea „Astra” în sprijinul luptei neamului pentru viață și drepturi

— Apelul Despărțământului județean al „Astrei” Sibiu, către cercurile culturale dela sate —

Vremile mari și grele prin care trece neamul și statul nostru impun tuturor Românilor înțelepciune. Nu este îngăduit nimănui să stea pasiv, ci să aducă fiecare cele mai înalte jertfe morale și materiale, în stare să salveze, o clipă mai înainte, ființa noastră națională. În timp ce fiii și frații noștri cei mai buni luptă și mor pe front cu un eroism legendar, demn de istoriu noastră sbuciumată dar măreață, — alături de marii Aliați din Răsărit și Apus, — pentru o cauză culturală și umanitară: a libertății, a egalității, a dreptății și a înfrățirii tuturor popoarelor printr'un duh nou de viață care să cimenteze pacea durabilă a lumii, noi cei rămași la vetre trebuie să ne facem datoria cu cea mai mare dragoste. Se cade ca și noi să ne oferim munca și obolul nostru pentru triumful adevărului, binelui și dreptății, valorii morale care fac mândria noastră de oameni și de Români.

Societatea culturală „Astra”, care în trecut a stat totdeauna alături de destinele neamului nostru și a vegheat la viitorul lui, înțelege acest scop nobil. Sprijinind marile idealuri umanitare, „Astra” întărește lupta neamului pentru viață și drepturi, dovedind, odată mai mult, că știe să meargă pe drumul luminat și sănătos al tradiției sale aproape seculare.

În acest sens, Comitetul Despărțământului județean al „Astrei”, în ședința sa din 24 I. c., a hotărât să apelăm la președinții cercurilor dela sate, rugându-i să sprijini

(Continuare în pagina următoare)

Singur bietul Ion al Tudorei sta undeva ascuns și prins de rușine și de necaz, înghițea noduri seci și mormăia printre dinți. Eu, într'adevăr, n'am înțeles multe din poveste cu Ioan și cu Avrum, de aceea am întrebă pe preot. El mi-a spus că acest Ion își băuse cojocelul în târg la un anumit Avrum, iar nevetei sale și satului i-a spus că și-a pierdut cojocelul umblând prin târg. Gluma era bine potrivită, mai ales că Ion era un fățarnic, dojenia pe alții să nu bea și odată cu capul n'ar fi vrut să se știe cu siguranță că și-a băut cojocul.

— Aure, maure, ho, ho, răsună din nou de pe coastă și din nou aceiași întrebare din vale: ce-i maure, ce te-a prins? Și iarăși răspunde mau-

rele. Și lucrurile au continuat mereu așa...

Răspunsurile maurelui, limpede și deslușit auzite, erau pentru mine tot atâtea oracole, fiindcă vorbea în pilde și despre relații pe care nu le cunoșteam.

Atâta știu că a trecut în pomelnice peste o sută de persoane criticându-le purtările, arătându-le omenia și dojenindu-le firea. Flăcăilor și bărbăților le-a imputat și i-a mustrat, că și-a lăsat cutare loc ne arat, că nu-și adapă vitele la timp, că umblă cu cisme imprumutate, că veșnic cer tutun dela alții, că și-au băut cutare lucru, ori cutare haină, că-și bat nevasta pentru că și-o tem de nu știu cine, și așa câte și mai câte.

Cu mult mai felurite, și mai bine

spuse au fost strigările nevestelor și ale fetelor. Ba că una ar voi să se mărite, și ea adoarme la furcă, alta că a jucat în post, că una și-a dat măregele ca s'aducăți că măsei, alta doarme pe sub streșini și pe după clăi, alta nu știe să puie aluatul pe lopată până nu-l leagă cu funia, ceea-laltă are cinci cămăși, două rupte, două sparte și la una n'are spate, una a rămas fată bătrână, că toată ziua stă cu mâinile în șolduri și se uită în sus pe coș, alta pentru că sperie vacile din curte când iese între ele cu capul gol.

Acesta este ceea ce am numit eu „tribunalul satului”. Într'adevăr, un tribunal, sau mai bine o Curte cu Jurați, în to-tă legea. Sentința maurelui e fără apel și e valabilă până la anul.

Multora le face zile amare anul întreg. Urmările sentinței maurelui sunt de multeori hotărâtoare în soarta fetelor; măritarea lor atârână mult de judecățile maurelui. Tineretul mai ales, în săptămânile postului mare, se trudește să aibă purtare cât de bună ca să încapă în bunele grații ale maurelui.

George Coșbuc

Ghici, ghicitoarea mea!

(2) Din pământ, ca Adam, sunt zidit,
Pe roată, ca sfâr-tul Gheorghe tras,
În cuptor ca cei trei coconi ars,
Când trăiam, de toți eram cinstit
Iar când, — ca toți — și eu am
[murit
Nu s'a găsit cine a mă'ngropa.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Cum se va face exproprierea moșiilor

— Ce prevede noua lege a reformei agrare —

După ce a fost supusă discuțiilor în mai multe ședințe ale Consiliului de Ministru, Legea Reformei Agrare, alcătuită de guvernul d-lui Dr. Petre Groza, a primit aprobarea definitivă, mai ales că și Suveranul și-a pus iscălitura pe ea, întărindu-o cu putere de imediată aplicare.

Intregul conținut al legii a fost citit la postul de radio, de către d. ministru al Agriculturii, Romulus Zaroni, în seara zilei de Joi 22 Martie a. c. Ministrul Agriculturii a ținut să sublinieze, că noua reformă agrară va împlini un act de dreptate socială, pe care țărani l-au așteptat de mai mulți ani. Deasemenea guvernul și-a exprimat mulțumirea de a fi putut ajunge să pună în aplicare această reformă, care a format un punct dintre cele mai importante, în programul de lucru al Frontului Național Democratic.

Am socotit a aduce un folos cititorilor noștri — dacă prin publicarea textului întreg, îi punem la curent cu conținutul Legii Reformei Agrare, lege pe care o credem de mare însemnătate mai ales într'un Stat ca al nostru, unde agricultura este principala ramură de ocupație a țărâniei.

Iată mai jos conținutul în întregime al importante legiuiri, privind împrumetărirea țăranilor cu pământ:

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

pentru înlăptuirea reformei agrare

CAP. I.

Scopul legii

ART. 1. — Reforma agrară este pentru țara noastră o necesitate națională, economică și socială.

Agricultura României se va sprijini pe gospodării puternice, sănătoase și productive, pe gospodării care sunt proprietatea particulară a celor care le stăpânesc.

ART. 2. — Scopul reformei agrare este:

a) Mărirea suprafețelor arabile ale gospodăriilor țărănești existente care au mai puțin de 5 hectare;

b) Crearea de noi gospodării țărănești individuale pentru muncitorii agricoli fără pământ;

c) Înființarea prin apropierea orașelor și a localităților industriale, a unor grădini de zarzavaturi pentru aprovizionarea muncitorilor, funcționarilor și meseriașilor;

d) Rezervarea unor terenuri pentru școli agricole și ferme experimentale-model, în vederea ridicării nivelului culturilor agricole, a producției de semințe selecționate, a creșterii vitelor și creerii și dezvoltării industriei agricole, terenuri care vor fi sub administrarea statului.

CAP. II.

Exproprierea

ART. 3. — În scopul înlăptuirii reformei agrare, trec asupra Statului pentru a fi împărțite plugarilor îndreptățiți la împrumetărirea și pentru a constitui rezervele prevăzute la art. 2, punctul c. și d., următoarele bunuri agricole cu inventarul viu și mort alăturat lor:

a) Pământurile și proprietățile agrare de orice fel aparținând cetățenilor germani și cetățenilor români, persoane fizice sau juridice, de naționalitate (origină etnică) germană, care au colaborat cu Germania hitleristă;

b) Pământurile și alte proprietăți agricole ale criminalilor de războiu și ale celor vinovați de dezastrul țării;

c) Pământurile celor cari s'au refugiat în țările cu care România este în stare de războiu, ori s'au refugiat în străinătate după data de 23 August 1944;

d) Terenurile și toate bunurile agricole ale absenteiștilor;

e) Terenurile acelor cari în ultimii șapte ani consecutivi nu și-au cultivat pământurile în regiie proprie, cu excepția loturilor până la 10 ha.;

f) bunurile agricole de orice fel ale cetățenilor români cari s'au înscris voluntari pentru a lupta împotriva Națiunilor Unite;

g) bunurile de mână moartă;

h) prisosul terenurilor agricole constituind proprietăți ale persoanelor fizice cari depășesc suprafața de 50 ha. și anume: pământul arabil, livezile, fânețele, pășunile, bălțile și islazurile artificiale, fie că servesc sau nu pentru pescuit, mlaștinile și terenurile inundabile.

ART. 4. — Construcțiunile, conacele, armanele, drumurile, livezile, și orice lucrări de îmbunătățiri funciare, cu toate instalațiunile lor, vor fi cuprinse în cota de 50 ha., prevăzută la art. 3 punctul h., proprietarul având dreptul de a alege cota rezervată pentru dânsul de unde voește, dar într'un singur loc.

ART. 5. — Se consideră ca o singură proprietate agricolă în ce privește aplicarea art. 3, punctul h.;

a) terenurile agricole aparținând aceluiaș proprietar, aflate în diferite părți ale țării;

b) proprietățile agricole ale soțului și soției;

În cazul când soția are proprietatea separată de a soțului, moștenită sau primită ca zestre înainte sau după căsătorie și dovedită cu acte, va rămâne asupra soției 10 ha. cu latitudinea din partea soților de a-și rezerva cotele legale din una sau ambele proprietăți după buna lor învoială;

c) proprietățile agricole ale părinților și copiilor minori;

d) bunurile agricole aflate în co-proprietate.

ART. 6. — Tractoarele, batozele, locomobilele, secerătoarele și combinele de pe bunurile agricole, prevăzute la art. 3, trec asupra statului care va crea centre județene de închiriat mașini agricole la dispoziția agricultorilor. Celelalte unelte agricole și animalele de tracțiune, trec asupra statului, proporțional cu suprafața de teren agricol expropriat și vor fi date țăranilor împrumetăriți.

ART. 7. — Toate bunurile agricole arătate în art. 3 și 6, trec imediat, fără nicio despăgubire, pe deplin, în proprietatea statului pentru scopurile arătate la art. 2.

CAP. III.

Excepții dela exproprierea

ART. 8. — Sunt exceptate dela exproprierea și lăsate în proprietate actualilor titulari: orezăriile existente, bunurile agricole aparținând mânăstirilor, mitropoliilor, episcopioilor, bisericilor, parohiilor și așezămintelor bisericesti, bunurile Domeniilor Coroanei, ale eforiilor și așezămintelor spitalești, precum și cele ale Academiei Române, Casei Școalelor și celorlalte așezăminte de cultură, ale composesoratelor, urbariatelor, obștiilor și cooperativelor sătești, deasemeni și fânețele și pășunile aparținând comunelor și în general, toate bunurile făcând parte din patrimoniul statului.

CAP. IV.

Procedura expropriării și împrumetării

ART. 9. — Primarii comunelor rurale sunt obligați ca, în termen de 10 zile dela publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial, să întrunească Adunarea generală pe toți țăranii plugari din comuna respectivă, fără pământ sau care au până la 5 ha., teren proprietate, pentru alegerea comitetului local de împrumetărirea, compus din 7—15 membri.

Rezultatul alegerii va fi înscris într'un proces verbal, semnat de toți cei prezenți.

ART. 10. — În scopul colaborării cu organele de stat, pentru înlăptuirea reformei agrare, se creează comisii de plasă pentru a coordona lucrările reformei agrare și a hotări asupra diferendelor între sate și comune precum și între proprietari și cei îndreptățiți la împrumetărirea, diferendele născute din aplicarea reformei agrare. Comisiile de plasă se compun din membrii delegați de comitetele locale, fiecare comitet trimițând câte doi delegați. Comitetele de plasă pot admite îndreptățiți la împrumetărirea și dela altă plasă.

Președintele comisiei de plasă pentru reforma agrară va fi delegat de ministerul agriculturii și domeniilor. El poate fi un magistrat sau jurist.

ART. 11. — Comitetele locale pe comune fac tabelele bunurilor agricole care urmează a fi trecute asupra statului, tabelele celor îndreptățiți la împrumetărirea și la repartizarea de inventar agricol trecut asupra statului, precum și tabelele comunelor lipsite de pășuni.

ART. 12. — La împrumetărirea vor avea întâietate ostașii care su-

(Continuare în pag. 6-a)

De la o săptămână la alta

Cum se va face exproprierea moșiilor

(Urmare din pag. 6-a)

concentrați sau mobilizați și toți cei cari au luptat împotriva Germaniei hitleriste.

ART. 13. — Prefectura de județ, în urma încheerii lucrărilor de împroprietărire, va elibera titluri de proprietate celor îndreptățiți, precum și comunelor pentru islazuri, asupra loturilor ce li s'au atribuit.

ART. 14. — Mărirea loturilor gospodăriilor noi create, ca și mărimea loturilor gospodăriilor mici se va determina în raport cu rezerva de pământ existentă în raza plasei.

Deasemenea și în ce privește fânajele și islazurile.

ART. 15. — Mărirea loturilor de împroprietărire nu va trece de 5 ha., în afara cazurilor de strămutare în vederea împroprietăririi în alte regiuni, când loturile vor putea fi mai mari. Măsurarea lor va fi certificată de către organele Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

ART. 16. — Prețul pământului pentru împroprietărire va fi egal cu unei recolte mijlocii anuale la hectar socotit astfel:

În grâu 1000 kgr., în porumb 1200 kgr.

Nouii împroprietăriți plătesc în bani sau în natură 10 la sută din prețul de cumpărare; restul prețului de cumpărare va fi plătit în rate după cum urmează:

pentru cei cu pământ puțin în zece ani;

pentru cei fără pământ în 20 ani

În caz de plată în bani, prețul va fi acela al grâului pe piața liberă la 1 Martie 1945

ART. 17. — Cei fără pământ pot căpăta dela prefectură, după rezoluția comisiei de plasă pentru reforma agrară, o amânare a plății primei rate pe un termen până la 3 ani.

ART. 18. — În cazurile în care împărțirea moșiilor s'a făcut până la data publicării prezentei legi, comitetul local de împroprietărire va înlocui tablouri noi, în conformitate cu legea de față.

Tabloul celor îndreptățiți va fi înaintat la prefectura județului respectiv, pentru ca odată cu eliberarea titlului de proprietate, să se facă înregistrarea proprietății în cartea funciara sau în registrele constatatoare ale proprietății.

Toate actele de înscriere sunt scutite de orice impozite, taxe sau contribuții.

CAP. V.

Dispozițiuni finale

ART. 19. — Situațiunea juridică a proprietăților, pentru aplicarea prezen-

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Aprilie

Dum. II din Post. Ev. Marcu II 1—12 Gl. 2 Sf. 10

Luni	2 C. Tit
Marți	3 P. Nichita
Miercuri	4 P. Iosif
Joi	5 M. Teodul
Vineri	6 P. Eftimie
Sâmbătă	7 P. Georgie ep.
Dum.	8 Ap. Irodion

Dum. III din Post. Ev. Marcu VIII. 34-38, Gl. 3. Sf. 11

Soarele

1 Aprilie răs. 5 ore 59 m. Ap. 6 ore 44 m.
15 Aprilie răs. 5 ore 34 m. Ap. 6 ore 58 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1—3 ploios, 3—4 nor. 5—6 ploaie cu ninsoare.
7—10 ceață și frig, 11—14 bine și ploios, 15—18 bine, 19 vânt rece, 20—21 ninge, 22 bine, 23—25 ploaie cu ninsoare, 26—28 bine, 29 ploios 30 bine.

teii legi. este aceea constatată la data de 23 August 1944, cu excepția succesiunilor eeschise legal ulterior.

Semănăturile efectuate din toamna anului 1944 urmează să fie recoltate de cei care au semănat.

ART. 20. — Gospodăriile create în baza decret-lege, nu pot fi împărțite, vândute, date în arendă sau ipotocate, nici în totalitatea lor și nici în parte. În cazurile excepționale, gospodăriile noi create pot fi vândute, arendate, împărțite sau ipotocate numai cu avizul ministerului agriculturii și domeniilor.

ART. 21. — Împroprietăritul primește pământul liber de orice datorii și obligații.

Datoriile ipotocate și tot ceea ce grevează proprietatea expropriată, vor fi regulate prin decret-lege special.

ART. 22. — Fermelor constatate de către ministrul agriculturii ca ferme model, li se vor crea prin regulamentul legii, un regim deosebit, dela caz la caz.

ART. 23. — Regimul pădurilor și viilor va face obiectul unei legi speciale.

ART. 24. — Un regulament va stabili toate chestiunile de amănunt pentru amploarea prezentei legi.

ART. 25. — Pentru aplicarea prezentului decret-lege, este însărcinat ministrul agriculturii și domeniilor.

ART. 26. — Prezentul decret-lege intră în vigoare în ziua publicării lui.

Dat în București, 22 Martie 1945.

MIHAI R.

Ministrul agriculturii și domeniilor
ROMULUS ZĂRONI

Asociațiunea „Astra” în sprijinul luptei neamului

(Urmare din pag. 6-a)

nească din toate puterile colecta pe care a inițiat-o „Apărarea Patriotică”, având lozinca: „Totul pentru front; Totul pentru Victorie”.

Domnule Președinte, Vă îndemnăm călduros ca, împreună cu Biserica și Școala, să Vă puneți în contact imediat cu organele administrative locale și a da cel mai mare concurs posibil, moral și material, pentru ca această colectă să reușească deplin și în comuna D-voastră.

Concomitent, Vă încunoștițăm că, tot din același motiv superior, Comitetul nostru a deschis o listă de subscriere, publicată în ziarul local, între membrii și prietenii „Astreii” și roagă pe toți bunii Români să se înscrie în rândurile ei, ca să mărim cât mai mult fondul acestei colecte, care ridică prestigiul moral și național al bătrânei „Astre”. Incă în ședința comitetului s'a scris de către membri 165.000 lei. Vă rugăm și pe D-voastră să ne urmați exemplul. Sumele colectate dela binevoitori, cum și toate darurile pe care le veți primi (alimente, haine, etc.), se vor preda reprezentantului „Apărării Patriotice” din loc, cu proces verbal în dublu exemplar, din care unul îl veți înainta la centru.

Rugându-Vă să dați toată atenția prezentei circulări și să ne comunicați urgent măsurile și realizările în legătură cu ea, Vă mulțămim călduros.

În numele Comitetului Despărțământului județean,

Sibiu, 27 Martie 1945.

Președinte,

Insp. gen. SILVIU TEPOSU

Secretar,

Profesor SIMION RADU

Contractul de prietenie ruso-turc va suferi schimbări

În situația de nesiguranță generală care stăpâna popoarele lumii după războiul mondial trecut — între diferitele state vecine sau îndepărtate unele de altele geograficește, s'au încheiat așa zise tratate de prietenie, pentru a se ajuta la nevoie împotriva dușmanilor.

Un astfel de tratat s'a încheiat (17 Decembrie 1925) între Rusia Sovietică și Turcia. Timp de 20 de ani acest contract de bună prietenie a rămas în vigoare, până dăunăzi, când d. Molotov, comisarul poporului pentru afacerile străine al Uniunii Sovietice, a încunoștițat pe d. Sarper, ambasadorul Turciei la Moscova, că tratatul de prietenie dintre cele două țări vecine se apropie de sfârșit și ca atare, în situația schimbată, el va avea să sufere oarecari îmbunătățiri.

Reprezentantul diplomatic turc dela Moscova a încunoștițat despre această guvernul dela Ankara, care va avea să chibzuiască.

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI

Grija de sănătate

(Urmare din pagina 1-a)

mai aminte de marele număr de morți cauzate de „gripa spaniolă”, după primul război mondial. Sau jertfele aduse de tifosul exantematic în multe părți ale țării și după sfârșitul războiului.

Aceeași primejdie a bolilor moli-

psitoare ne paște și acum. Ele și-au arătat colții în unele ținuturi. Între ele chiar plaga tifosului pomenit.

O datorie de căpetenie a fiecărui om este să-și îngrijească sănătatea. Să se hrănească fiecare cât poate mai bine, fără a pune prea mult de-o parte. Să păstreze curățenia trupului și a vestimentelor și în toată casa. Să se ferească de îmbulzelile mari. Mai

ales copiii și tineretul trebuiesc hrăniți cât se poate de bine. În Grecia au murit un milion de oameni din cauza hranei neîndestulătoare, bolile i-au răpus repede. Să îngrijim să nu ni se impuțineze neamul și din cauze cari pot fi înconjurabile. Să ne fie destul cu acele cari nu pot fi încunjurate.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 1000.— Instituții și autorități Lei 4.500.—
Pe o jumătate de an — „ 500.— Abonament de sprijin „ 10.000.—
Pentru negustori și com., 2000.— PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

● **Despre luptele armatei noastre** în Cehoslovacia vorbesc mereu posturile de radio americane și engleze, arătând jertfele pe care le duce poporul român pentru eliberarea țării vecine și prietene.

● **Primul ministru englez** d-l Churchill, a ținut de curând o cuvântare într-o adunare a partidului conservator, în care a spus că Anglia nu va ajunge niciodată o țară cu un singur partid politic, adică la un regim totalitar de dictatură. Vorbind despre greutățile războiului și urmările lui a spus că sfârșitul războiului va însemna mai mult o eliberare decât o biruință, o scăpare din potop. Așa va fi pentru că războiul a distrus foarte mult în toate țările.

● **Un ziar englez** aduce știrea după altul suedez, că în urma asediului Budapestei trupele germano-maghiare lipsite de ale mâncării ar fi ucis pe toți bolnavii din casele de nebuni, pentru a se folosi ei de proviziile acestor spitale. Se spune că între nebunii uciși ar fi și un mare dansator rus. Nejevsky, care era de mai mulți ani internat într-un astfel de ospiciu din Budapesta. Știrea pare foarte îngrozitoare.

● **Un grup de ziaristi străini** — pe lângă cei ce sunt de mai demult în țară, — au venit din Moscova în București, unde li s'a făcut o bună primire. Sunt englezii, americanii și rușii, cari vor să cunoască mai de aproape situația din România.

● **Englezii se silesc** să ducă alimente cât mai multe Greciei, unde e mare lipsă de hrană. Ministrul sănătății a arătat că în Grecia au murit de foame și de subalimentare sub ocupația germană peste un milion de oameni, iar acum tineretul între 16 — 22 ani e bolnav de tuberculoză în 85%. Cumplită nenorocire pentru o țară vitează, care a vrut să-și păstreze libertatea!

● **După reîntregirea Transilvaniei.** După datele statistice oficiale, atât de câte s'au putut afla între împrejurările de azi, populația României după revenirea la sânul patriei a Transilvaniei de Nord, face șase-sprezece milioane, una sută treisprezece mii de suflete. Extinderea teritoriului regatului român este azi de două sute treizeci șapte de mii cinci sute de km. pătrați.

Datele cât privesc întinderea țării sunt exacte; cât privește populația numărul exact și real se va putea cunoaște abia după conscrierea ce se va face după războiu.

● **Banca Națională** a României are un nou guvernator, pe d. C. Tălaranu, demisionând fostul guvernator d. Ion I. Lupțatu, care a rămas însă mai departe în Consiliul de administrație al Băncii.

În legătură cu svonul că s'ar pune

în circulație bancnote de 20.000 lei.

Banca Națională avizează că nu s'a luat o asemenea hotărâre.

● **Numiri de noi prefecți.** În curând se va purcede la întocmirea unei liste cu noi prefecți pe toată țara. Probabil nu vor mai fi numiți ofițeri activi sau foști ofițeri în fruntea prefecturilor.

● **În ziua** de 1 Aprilie a. c. ora 2 p.m. se va arenda prin licitație publică un teren de 140 jug, cat. pășunat, pe hotarul numit "După hulă" a com. Ticmandu jud. Târnava Mică. Prețul de strigare 242.000 Lei.

● **Armata în sprijinul agriculturii.** La intervenția Ministerului Agriculturii și în cadrul acțiunii de ajutorare dată de armată agriculturii, Ministerul de Război a dat dispozițiuni Corpurilor teritoriale din țară ca toate comandamentele, unitățile și formațiunile militare de orice categorie de pe întreg cuprinsul țării să vină în ajutorul agriculturii cu oameni, animale, căruțe și mașini în mod gratuit pentru lucrările de însămânțări. Pentru stabilirea nevoilor și modalităților de colaborare Camerele agricole au luat legătură cu Cercurile Teritoriale.

● **Un nou cinematograful** s'a deschis la Sibiu, în clădirea „Unicum“ din str. Tribunei, prin întovărășirea unui mănunchi de români răzvățători, dnii: Ionel Răcuciu și I. Ritivoiu. Noul Cinematograful a fost botezat „Capitol“ și deschiderea lui s'a făcut după datina noastră românească și creștinească, printr-o slujbă religioasă. După cum constatăm noua întreprindere românească se bucură de mult sprijin din partea populației, dornică de a-și mai descreși frunțile și a mai uita de cele griji ale zilei.

● **Cine știe unde se află** D-na Maria Faloba, refugiată din Maramureș, să anunțe pe d. Nicolae I. Răcean, din comuna Vaida-Recea, jud. Făgăraș contra unei recompense de 2000 lei.

Aviz de deschidere!

Aduc la cunoștința Onor. public și distinsei mele clientele, că am deschis în

Str. Turnului Nr. 15
un

Atelier de încălțăminte și croitorie de fețe

unde execut toate lucrările branșei în modul cel mai conștiincios. IOAN TIRIBA

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII

Sforțările aliaților pentru câștigarea victoriei

— Trupele anglo-americane au pătruns adânc spre inima Germaniei

Săptămâna care s'a încheiat a adus cu sine noi evenimente pe fronturile de luptă din Germania. Cu ajutorul a numeroase avioane, felurite unități anglo-americane au fost debarcate, fără ve-te, dincoace de Rihn, pe teritoriul german. Odată cu această operație militară de mare curaj, d. Churchill, primul ministru al Mării Britanii, a făcut o vizită, pe neașteptate, la cartierul general al Marelui General Montgomery, care conduce, ofensiva pe frontul de apus, împotriva Germaniei.

Din acest prilej, d. Churchill a adresat trupelor engleze un așa zis mesaj, vestindu-le, că prin trecerea Rihului, aliații înaintază cu pași repezi spre victoria finală.

Pe frontul din Cehoslovacia

Ultimele comunicate de războiu, vestesc că pe frontul din Cehoslovacia trupele române de sub comanda generalului Dăscălescu Nicolae, sprijinite de trupele sovietice, au cucerit mai multe localități. În aceste lupte generalul Dăscălescu a fost rănit.

Frontul Sovietico-German Către sfârșitul săptămânii forțele So-

vietice au cucerit mai multe localități în regiunea orașului Danzig (de unde a pornit Hitler războiul, acum 6 ani). Se anunță lupte grele între trupele sovietice și germane, în regiunea localităților Gdânia și pe frontul Sileziei. În regiunea lacului Balaton, trupele Sovietice în colaborare cu cele Române au provocat nemților simțitoare pierderi.

De câteva zile, Inaltul Comandament Sovietic țintește tot mai mult prin atacurile deslănțuite, să grăbească pătrunderea spre teritoriul Austriei.

În Pacific

Japonia a devenit, în ultima vreme ținta unor îndrăznețe atacuri ale aviației americane. Telegramele sosite de pe acel front, anunță că trupele americane au debarcat pe mai multe insule din apropierea Japoniei, cu planul a da un atac hotărâtor asupra capitalei japoneze.

Intețirea ofensivei aliate pe toate fronturile lasă să se înțeleagă că se vor toate sforțările pentru cucerirea cât mai grabnică a victoriei împotriva puterii Axei.

Posta Administrației

Buleandra Chirilă: ab. 817. Am primit Lei 1000. Urmează a ne mai trimite până la 31 Decembrie 1945 încă Lei 150.

Popa Anghel, Deva. Foile dela noi se trimit regulat. Cercetați la poșta și Primărie. Am luat măsuri ca să vi se predea la timp gazeta. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie ne mai datorați cu Lei 400.

Cornel Dragomir, Copșa Mare. Foaia se trimite regulat. Până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 1150.

N. Ittu, București. Vă rugăm a ne trimite Lei 230 pentru a vă putea trimite calendarul cerut recomandat.

Muntean L. Ioan, învățător, Târgoviște. Nici până azi nu ne-a sosit bani trimiși de Dvs. Pentru a nu va opri foaia va rugăm a ne trimite un acout de Lei 900.

Oltean Precup, Deal. Dela noi foaia merge regulat. Cercetați la poșta și comună. Am luat măsuri. Am primit Lei 700, până la 31 Decembrie 1945 ne mai datorați cu Lei 300.

Ioan Hegeduiasi. Am primit Lei 800. Până la 31 Decembrie ne mai datorați cu Lei 350. Foaia dela noi vi se trimite regulat Cercetați la poșta și Primărie. Scrieți-ne ce numere nu v-au sosit ca să vi le putem trimite.

Nicolae G. Popescu. Am primit Lei 1000. Până la finea anului 1945 ne mai datorați cu Lei 300.

Sârbu Roman. Am primit Lei 500

cu care abonamentul Dvs. este plătit până la 1 Aprilie 1945. Ne mai datorați până la finea anului cu Lei 600. Pentru calendar vă rugăm a trimite Lei 230 pentru a vi se poa trimite recomandat.

Achitări de abonamente:

Au binevoit a ne ușura din sarcinile materiale prin plata la timp abonamentului următorii:

Lei 1600: Valentin Senchia, trimite calendar, Dr. Titu L. Triff; Lei 1000: Leon Sava, preot; Lei 900: Ioan Vlăduț; Lei 800: Sofron Iacob, Lupșa; Gh. Gh. Rașinariu, Gh. I. Rașinariu; Dragiciu Iiie I. Andrei, Vasile Sebeșiu, Teodor Bogdan, P. S. Episcop; niamin N., Caba Iosif, Gheorghe coară; Lei 650: Gh. Dumitru; Lei 600: Brudan Anisie Vetu; Lei 500: George Precupescu, Ioan Suroi, chimus Nic. I. Isidor, Martinescu dam. Gruia Ioan, frânghier, Știu Ștefan, Balajiu Dimitrie; Lei 400: mulus Lapadus, Nicolae C. Stan; Gheorgici Iiie, Oprean Mihuleț, Ștefan, Cul. A. Iancu, Războieni; Lei 300: Lebu Grigore, Gh. Jurca.

O pildă vrednică de luat aminte

D. Nicolae Damian, din Sibiu, 10 Mai Nr. 30 a binevoit să achiziționeze abonament personal și 4 abonamente pentru patru țărani, dintre cari doi abonamente au fost trimise la Copșa Mare, unul la Vidra de jos și unul la Rășinari. Li mulțumim și pe această pentru fapta generoasă care mulți ar putea-o face...